

Manifest 1 d'octubre de 2020

Avui fa tres anys que ens vam reunir aquí, a l'actual plaça 1 d'octubre, per exercir el nostre dret a vot en el referèndum per la independència de Catalunya i per poder ser una República. Tres anys de que com a poble vam aconseguir un clar apoderament de la ciutadania, en el que vam defensar un dret tant bàsic com el dret a decidir.

Unes quantes hores abans de l'inici de la votació es va prendre una de les decisions més importants per aquella jornada. Es va decidir centralitzar tots el col·legis de votació en un únic espai, el Casal per a Joves i Grans. Aquest fet va comportar una de les coses més grans que s'ha pogut viure a la Vila de Piera. La unió d'una gran quantitat de gent que en una altra circumstància probablement no haurien coincidit defensant una mateixa causa. Va unir gent de diversos sectors de la societat, gent que probablement mai s'haurien pensat que treballarien conjuntament per un objectiu comú. Gent que tenia un anhel i que segueix tenint-lo ja que encara no l'hem vist complert.

De matinada la gent va anar arribant al Casal per protegir l'espai en el que havíem d'exercir el vot. Una jornada que va ser festiva però per sobre de tot democràtica. Un dia en el que 4.197 pierencs i pierenques van votar. Alguns, pocs, 338 van votar pel no, 62 van votar en blanc i 17 van ser nuls. Això sí, 3.780 persones van votar pel SÍ a la independència de Catalunya.

Un dia que ens va deixar imatges que recordarem tota la vida i que haurem de fer que les noves generacions recordin per sempre. Unes imatges de repressió per part de les forces d'ocupació de l'Estat Espanyol. Unes imatges d'un Estat atonyinant a una població indefensa, que l'únic que volien era exercir el seu dret. Actualment seguim amb la repressió, tenim presos i preses polítiques, tenim exiliats i exiliades, tenim milers de persones encausades que segueixen veient com la força d'un estat repressiu segueix caient sobre d'elles.

Avui, tres anys després, continuem dempeus, lluitant pel futur que volem i ens mereixem. No podem deixar que la por de la burgesia nacional catalana a perdre els seus privilegis suposi un fre per als objectius del poble català. Durant els darrers dos anys de govern, no

s'ha produït cap avenç en el camí cap a l'emancipació com a poble, però sí que s'ha desenvolupat la seva agenda neoliberal.

El camí cap a la independència requereix que siguin les classes populars qui liderin aquest procés, tot entenent que la batalla no es troba en el respecte a la legalitat vigent – tampoc a la legalitat internacional -, sinó que l'única democràcia real requereix disputar al poder a un règim en crisi que només se sosté en base a la por i la repressió. I per fer-ho, cal impugnar també unes lògiques autonomistes que són un element essencial en l'estructura del règim.

Nosaltres continuem defensant la independència del conjunt dels PPCC com una necessitat per construir un país més just socialment i més lliure nacionalment. De moment, només a Catalunya hi ha les condicions per poder avançar cap a aquesta independència. I per suposat, creiem que cal aprofitar totes les oportunitats que tinguem a l'abast per avançar cap a la llibertat nacional, i això passa, si cal, per construir una república independent a Catalunya, que pugui estar oberta a la confederació d'altres territoris que vulguin construir un futur conjunt.

Per tot això, la CUP continuarem als carrers i les places, aturant la repressió, passant a l'ofensiva. **PER UNA REPÚBLICA SOCIALMENT JUSTA I ECOFEMINISTA.**

1 d'octubre, NI OBLIT NI PERDÓ.

Visca la terra lliure!